

מסורת הש"ס

(א) מכות ה: [ע"ש תוספתא
סנהדרין פ"י,] (ב) ז"ז טו,
(ג) [כתובות לג. ז"ק פ"ג:],
(ד) [ע"ב,] (ה) [ז"ל בשני],
(ו) [עיין רש"ל ורש"ש],
(ז) רש"ל כתב זה הדיבור
מיותר, (ח) [שם:],

מוסף רש"י

עד שיורמו שנידן.
 ויחזיק ויהי עד שכל
 דמיון (פוסט) (:) כל
 נקוט שנאמר עד הרי כלן
 שנים עד שיופול כל הכבוד
 (מכאן) (מכאן) (מכאן) (מכאן)
 שלשה אחין ואחד
 מצטרף עמהן. דמיט אה
 לשם כל שנים.
 הנה, שאלו חמשה עד
 אלו (ושנים בלב) (הרי
 כולן) עדיו. ויחזיק ויהי
 עדיו, נאמא דקא ממשיך
 כלן עד קמשיך אה ויחזיק
 עדות כלן (שם). ויחזיק
 עדות אחת לדומות. ויחזיק
 חומה משלשן ביניים וגם
 אין חומה עד שחומה כולן
 (שם).

רבינו חננאל

בנים להרדי כנון ארובין
ואלפיו להרדי מנן מן
אשכנזי קאן כי לרובת אל
וימנו אבות על הבן אטאי
כתב בנים ללמד שאליו
בנים להרדי עותקו כלה
עדות לעלמא מנן מן כנון
דרות ארובין ארובין
לעלמא שעותקו כלה
בא ורי בא חזק
למשעלמא מעדים וזממן
ובא רבא ודחה מהא דתנן
ב' פ' חזקת הבתים ג' אחים
או מצטרף עממן כ' וזממן
ושעשה הכי אין כן בדבנים
לעלמא שערין קון לכותב
קרל אל וימנו אבות על
בנים קון אל וימנו על
אבותם ובנים למה יל אלא
אפי' בעינן לעלמא שערין.
אשכנזי אחא אביו כנון אחי
אמו אחי אמו רבי אחי
(אמו) [אביו]. ששינו
כשעתנו מנן מן ופושטא
מדרבתי אבות אבות ריה
וימנו דלא צריך הנהו ליה
למכתב אל וימנו אבות
על בנים ובני אל וימנו
עליהן. אבות דרבתי
רחמנא חרי ימנו למה יל
אין לו ענין לקרובי
אחא תהנו ענין לקרובי
הא. אשכנזי שעותקו
כלה לחובה מדרבתי אל
וימנו עותקו הקרובים או
יעידו [לכותב] וימנו או
לעלמא מניין כן עדותן
כלה ופושטא מדרבתי
וימנו חרי ימנו למה יל
דהוה ליה למכתב אל
וימנו אבות על בנים
ובנים על אבות וימנו
וימנו חרי ימנו למה יל
אלא אם אינו ענין לקרובי
דלא הוה צריך ליה תהנו
ענין לכותב ורבינו נפשות
הוא עותקו לרימי מדרבתי
דרכיב משפט אחא יהיה
לכס: **אמר** ר' (אחא)
אחא אבא אל עיד ליה
הוא ובנו וימנו אל (אבי)
[אין] אל אחא דלא אינו
והתנין. פ' כנון
אביו כן יצחק אמר
שפעלעל שעותקו אחא

זה בורר פרק שלישי סנהדרין

אשכנח אבות **לנני**. ראוּבֵן לָבֵן שִׁמְעוֹן דִּהְיִינוּ אַחִי אֲבִיו: **וְנָנִים** אֲלֵאָבוֹת. בֵּן שִׁמְעוֹן לְרֹאשִׁיב דִּהְיִינוּ בֵּן אַחִיו. וְכַל שֶׁכֵּן אֲבוֹת לְהַדְרִי דֵּהָא **בְּנֵינִים** מִכַּח דִּידֵהוּ קָא אִתּוּ וְאִימְעִיטוּ לֵהוּ מֵהָא קִרָּא אַחִיו וְנָנוּ וְאִי **בְּנֵי** **לְהַדְרִי** מִנֵּן. דִּקְרַנִּי בִּמְתִּין: בֵּן אַחִי אֲבִיו פִּסְקוֹל לוֹ: **לִיכְמוֹנִי** לֹא יוֹמְרוּ אֲבוֹת עַל בֶּכֶן.

אשכחן אבות לבנים ובנים לאבות וכו"ש
אבות להרדי בנים לבנים מגלן א"כ ליכתוב
קרא לא יומתו אבות על בן מאי בנים
דאפילו בנים להרדי אשכחן בנים להרדי
בנים לעלמא מגלן אמר רמי בר חמא סברא
הוא כדתניא^א "אין העדים נעשין זוממין עד
שיזומו שניהן ואי ס"ד בנים לעלמא כשרין
נמצא עד זומם נהרג בעדות אחיו אמר ליה
רבא וליטעמך הא^ב דתנן^ג שלשה אחין וא
מצטרף עמהן הרי אלו ג' עדיות והן עדות
אחת להזמה נמצא עד זומם משלם ממונ
בעדות אחיו אלא הזמה מעלמא קאתי ה"ג
הזמה מעלמא קאתי אלא א"כ ליכתוב קרא
ובן על אבות אי נמי הם על אבות מאי
"ובנים אפילו בנים לעלמא אשכחן קרובי
האב קרובי האם מגלן אמר קרא אבות
אבות תרי זימני אם אינו ענין לקרובי האב
תניהו ענין לקרובי האם אשכחן לחובה
לזכות מנא לן אמר קרא יומתו יומתו תרי
זימני אם אינו ענין לחובה יתנהו ענין
לזכות אשכחן בדיני נפשות בדיני ממונות
מגלן אמר קרא^ד משפט אחד יהיה לכם
משפט השוה לכם אמר רב אחי אבא לא
יעיד לי הוא ובנו וחתנו אף אני לא אעיד
לו אני ובני וחתני ואמאי הו"ל שלישי
בראשון ואנן^ה בשני תנן בשני בראשון
תנן שלישי בראשון לא תנן מאי חתנו
דקתני כמתניתין חתן בנו וליתני בן בנו
מילתא אגב אורחיה קמ"ל דבעל כאשתו
ואלא הא דתני רבי חייא שמונה אבות
שהן עשרים וארבעה הני תלתין ותרתין
הוי אלא לעולם חתנו ממש ואמאי קרי ליה
חתן בנו כיון דמעלמא קאתי כדור אחר דמי
אי הכי הוה ליה שלישי בשני ורב^ו האכשר
שלישי בשני אלא רב דאמר כרבי אלעזר
דתניא רבי אלעזר אומר כשם שאחי אבא
לא יעיד לי הוא ובנו וחתנו כך בן אחי אבא

מא חתנו דקתני מתני' חתן בנו. תימא א"כ מתני' דקתני גיטין וצנו וחתנו היינו חתן צנו אלמא חתן בן אחות אשתו פסול הא אפי' חתן בן אשתו כשר דקתני חורבו לבדו וי"ל דכין דחתנו הוי חתן צנו איכא למימר דחורבו לאו למעוטי בן חורבו וחתן חורבו אלא אחא למעוטי בן בן חורבו וחתן בן חורבו: **שמונה** איבות שהן ב"ד. איכא טעמא דלדא נינהו אלא לפוס ריבטא דמתני' קחשיב: **תלתין** ותרתי' הוו. הא דלא קאמר ארבעים הוו הם צנייהס וחתניהס וחתן צנייהס וצני צנייהס משום דלא קתני להו צדיקא צמתני' אי נמי שס חמנות חד הוא: (תלמין ותרתי' הוו. פי' הקונט') דחתן צנייהס לא חשיב דשס חמנות חדא הוא ורי"י ואמר דצני צנייהס לא חשיב משום דלא קתני להו צמתני' צדיקא):

כִּיּוֹן דַּמְעָאֵמָא אֲתִי כְדוּר אַחֲרֵי דְרַמִּי.
פ"ה והא ללא קאש"י ליה
לרז כיון דאמרת כדור אחר דמי
אחמאי פסול חתנו לאחיי אציו הוה ליה
רביעי ברשאון משום דקשיא ליה
מילתא אחרייתא והקשה הר"ר יוסף
אחיי הר"ר הלר"ף דלאמאי לא מקשי
לרז דלכאש"י ג' בשני דקאמר אחיי
אבא לא יעיד לי הוא וזנו וחתנו
ווחתנו כדור אחר דמי א"כ פסול שלישי
בשני ותיכך הר"ף אה"נ דהוה מנ"י
לנאקשווי הכי ללא משום דלכאש"י ליה
מילתא אחרייתא לא אסיק אדעתיה
דהכי נמי תיכך בשיתא הקונטרס:
רַב דַּאֲמַר בְּר' אֶלְעָזָר אומר ר"ת
דכן הלכה דלעז"ר ברשאון
פסול כדמוכה ב"ש יוסלנין (ד"צ ד' קמח):
שם דשלח ליה ר' אבא לרז יוסף בר
חמא הלכה שלישי בשני כשר ומשמע
הא ברשאון פסול ואמר התם דהכי
הלכתא וצירושלני נמי אמרי' משה
מיהו להעיד באשת פנחס ואמר ר'
יוחנן כשר ומדנקט אשת פנחס
משמע דלפנחס לא יעיד דהוה שלישי
ברשאון והא ללא אמרינן אשה
כצאנא כי הא באשת חורינו משום
דהתם איתפגל דרא:

ג'סן

לא יעיד לי הוא ובנו וחתנו ואבתי הוה ליה שלישי בשני ורב אבשר שלישי בשני רב סבר ליה כוותיה בחדא ופליגי עליה בחדא מאי טעמא דרב דאמר קרא לא יומתו אבות על בנים ובנים לרבות דור אחר ורבי אלעזר על בנים אמר רחמנא פסולי דאבות שדי אבנים אמר רב נחמן אחי חמותי לא יעיד לי בן אחי חמותי לא יעיד לי בן אחות חמותי לא יעיד לי ותנא תונא בעל אחותו ובעל אחות אביו ובעל אחות אמו הן ובניהן וחתניהן אמר רב אשי כי הוינן כי עולא איבעי לן אחי חמיו מהו בן אחי חמיו מהו בן אחות חמיו מהו אמר לן תניתוה אחיו ואחי אביו ואחי אמו הן ובניהן וחתניהן רב איקלע למובן גבולי

מילתא אחרייתא אקשי ליה עד דלפקיה מהאי טעמא לגמרי: **אי הכי**, דמתן נמי כדור אחר דמי ליה שלישי פסול להעיד בשני ורב אכשר שלישי בשני דקאמר אף איני לא אעיד לו אני ובני אבל יא: ולעולם חתן לאו כדור אחר דמי ורב דפסיל שלישי בראשון כר' אלעזר דאמר שלישי בשני מא כותיה דלמרינן ביש וחולין (ב"ב ד' קמא). **דשלישי** (ב"ב ראשון כשר והלכתא כותיה דרב מדכתריא) בשני ורב שלישי בראשון נפקא ליה מכתבי בנים (דברים יד) הוּו שנים: **ו"ו לרבות בני בנים**. דפסולין כרב סבירא ליה דו"ו לרבות אתא ודריש על בנים למימר דכל דפסילי לאבות פסול לבנים הלכך פסול: **וטעם חונא**. תנא דידן כמו אבונא אחונא: חתן בעל אחותי פסול לי ואני לו שאני אחי חמותו ולחתן בעל אחותי אחי בן אחות חמותי אני. מילתיה דרב נחמן מחתניהן דקתני מתני' יליף וכן מילתיה אחי אמו שפסולין לו והוא להם הוי איהו לגבייהו אחי חמיו וכן אחי חמיו וכן אחות חמיו: **גרילי**

כח.

עין משפט
נר מצוה

נא א מ״י פ״כ מהל' עדות
הלכה א סמג עשין כו
[טו"ח ס' לח]:
נב ב מ״י שס פכ"א הלכה
ז [טור שס וטו"ע
ח"מ ס' קמה סעי' ה]:
נג ג ד מ״י פ"ג מהל'
עדות הלכה טו סמג
לאזין רטו טו"ע ח"מ
סימן לג סעיף יוד:
נד ד ה ו ז ח מ״י שס הלכה
ד טו"ע שס סעיף ב:

תורה אור השלם

1. לא יִוִּמְתּוּ אָבוֹת עַל
בָּנִים וּבָנִים לֹא יִוִּמְתּוּ עַל
אָבוֹת אִישׁ בַּחֲטָאוֹ
יִוִּמְתּוּ: דְּבָרִים כֹּד טוֹ
2. מִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה
לָכֶם כִּגְר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּי
אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:
וַיִּקְרָא כֹד כַּב

רבינו חננאל^ל (המשך)

[illegible]